

Mál nr. 261/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Hestaleiga.

Gögn.

22. Málskot móttakið 19. júlí 2023, ásamt fylgiskjölum.

23. Bréf V, dags. 14. september 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þann 8. september 2022 við það að falla af hestbaki. Umræddur hestur var í eigu X sem býður upp á gistingu og daglega útreiðartúra fyrir ferðamenn. Hafði M pantað sér dvöl í 2 ½ viku hjá X. Hópar sem þar gistu fóru í útreiðartúr einu sinni eða tvisvar á dag. Reiðkennsla var ekki í boði. Í reiðtúrunum var Y, fyrirsvarsmaður X, alltaf fremst og svo voru ungar stúlkur sem þar unnu einnig með í ferðunum. Ekkert skipulag hafi verið á því hvar í hópnum þær héldu sig og voru þær sjaldnast fyrir aftan hópinn. Daginn sem M datt af hestbaki fékk hún úthlutað hryssu sem hún hafði einu sinni áður setið. Fannst henni hryssan þá vera tugaóstyrk og æst og leið M illa yfir því að þurfa að fara aftur á bak henni. M lét Y vita af áhyggjum sínum og bað um annan hest en var neitað. Slysið átti sér stað þegar hópurinn var á heimleið. Var M um 300 metra fyrir aftan hópinn og jók hryssan hraðan af eigin frumkvæði og lét ekki af stjórn. Fór hún út af veginum og á gras í vegkantinum þar sem hún missteig sig með þeim afleiðingum að hún hrasaði og M missti jafnvægið og datt úr öðru ístaðinu. Slóst það í síðuna á hryssunni sem jók við það hraðann enn meira. Reyndi M að hægja á henni án árangurs og missti svo hitt ístaðið og stökk hryssan þá upp á veg með þeim afleiðingum að M féll af henni. Telur M að hryssan hafi ekki hentað til notkunar í þessum útreiðum. Hafi Y átt að vera búin að átta sig á því að M réði ekki við hryssuna, einkum þar sem M sagðist sjálf finna fyrir óöryggi og hafði beðið um annað hross. Ekki hafi verið vandað til verka við undirbúning og framkvæmd útreiðartúra, enginn stjórn var á hópnum og ekkert eftirlit. Eftir fallið hafi M ekki verið færð undir læknishendur né nánar spurð út í líðan sína. M hafi beðið um að láta lækni lít á sig en fékk þau svör að langt væri til Reykjavíkur og að Y gæti ekki keyrt hana þangað. Þannig hafi M legið í þrjá sólarhringa í rúmi sínu í gistingunni án nokkurrar umönnunar. Var hún síðar greind með samfallsbrot á 1, 2 og 3. lið lendhryggjar, áverka á mjöðm og hné ásamt því að vera bólgin á mænunni. Telur M að tjón sitt megi rekja til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi X eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann ber skaðabótaábyrgð á og gerir kröfu um viðurkenningu á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V vegna slyssins.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X þar sem ekki hafi verið sýnt fram á sök X. Gripið hafi verið til viðeigandi ráðstafana til að tryggja öruggt umhverfi með margvíslegum aðgerðum. Hafnar V málsatvikalýsingu M í málskoti. M hafi ekki gert athugasemdir varðandi hrossið. Y setji aldrei fólk á hross sem það er óöruggt með. Umræddur hestur hafi verið 26 vetra hryssa sem X fékk 10 vetra gamla og er búin að vera í notkun fyrir ferðamenn í 16 ár. Hestur M hafi kippst eitthvað til á síðustu metrunum á tölti. M hafi brugðist við með því að rífa hendurnar upp og klemma sig fast. Í stað þess að láta hestinn hægja sjálfur á sér eins og það er vant að gera, reyndi hún að stökka af. Hún kom við síðu hestsins sem stökk skarpt til hliðar og skutlaði henni illa á rass og bak. Dóttir Y, sem er hjúkrunarfræðingur, hafi strax farið að sinna M sem hafi sagst vilja liggja til að ná áttum og svaraði alltaf þegar talað var við hana. Var M margspurð um líðan sína sem alltaf var sögð í lagi. M var aldrei neitað um læknisferð enda stutt í Borgarnes þar sem læknir er staðsettur. M hafi mætt í allar máltíðir og farið í stutta gönguferð daglega og því taldi enginn atvikið alvarlegt.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu. Það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið. Aðilar máls eru ekki sammála um aðdraganda og orsök slyssins og hafa engir vitnaframburðir eða önnur gögn verið lögð fram sem styðja frásögn M eða sýna fram á að slysið megi rekja til saknæmrar háttsemi af hálfu X eða starfsmanna þess. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að hesturinn hafi verið haldinn ágöllum eða verið óhæfur til útreiða fyrir ferðamenn. Hafa engar álitserðir

sérfróðra og óvilhallra aðila verið lagðar fram í málinu. Hestamennsku fylgir ávallt nokkur áhætta, jafnvel þótt vanir reiðmenn eigi í hlut og viðkomandi hestur sé vel taminn og gæfur. Af fyrirliggjandi gögnum verður ekki ráðið að slysið verði rakið til ófullnægjandi undirbúnings hestaferðarinnar, svo sem með röngu vali á hesti eða rangrar staðsetningar eða ófullnægjandi reynslu og þekkingar leiðsögumanna. Þá er einnig ósannað að viðbrögð starfsmanna X í kjölfar slyssins hafi á nokkurn hátt verið ófullnægjandi eða valdið M frekara tjóni. Með vísan til alls ofangreinds verður því ekki talið sýnt fram á að líkamstjón M megi rekja til atvika sem X, eða starfsmenn þess, beri ábyrgð á. Er bótaskylda þar af leiðandi ekki fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V.

Reykjavík, 10. október 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir